

vise Mangel paa Tilbøielighed til overhovedet at indlade sig paa nogen Forhandling med Flertallet, var dette Forslag, som her er fremkommet. Det var mig, ligesaa vel som mange andre Medlemmer, velbekjendt, at man fra Høires Side vilde knytte Forventninger til dette Forslag, nemlig Forventninger om deraf at kunne drage meget vidtgaende Konsekvenser med Hensyn til Lønningslovens Behandling i det Hele taget, og dersom dette skulde blive Tilfældet, som det jo tegner til, og hvorpaa vi jo allerede have set et Exempel ved den nævnte Lønningslov, saa gaar dette rigtignok langt ubover den Hensigt, som jeg har forbundet med at opgive min Modstand mod nærværende Forslag. Desuden høre vi jo nu af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), samt af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen), hvilke to Medlemmer særlig have baaret denne Sag frem i Udvalget, at Hensigten hermed er den at give Postbudene et Lønningsstillæg, ikke blot for et enkelt Aar, men overhovedet som et fast Tillæg. Jeg anerkjender altsaa den Grundsetning, at det Lønningsstillæg, som i 4 å 5 Aar har været givet dem, maa betragtes som en Ret eller ialtfald som et Billighedstrag, man er forpligtet til fremdeles at yde de Paagjældende. Og det gjælder ikke alene Postbudene, men vi høre af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at man har ifinde at anvende samme Grundsetning paa Statens samtlige Bestillingsmænd, saa at man lige overfor Statens samtlige Bestillingsmænd agter at gennemføre den Grundsetning, at de Lønningsstillæg, som have været givne i de sidste 5 Aar, skulde lægges til deres Løn som en fast Forhøielse. Det er en Grundsetning, som jeg ingenlunde kan gaa ind paa, og naar jeg altsaa ser, at man saavel fra den ene som fra den anden Side agter at drage saa vidtgaende Konsekvenser af dette Forslag, kan jeg for mit Vedkommende ikke anse mig for bunden dertil og agter ikke at stemme for det. Jeg skal særlig lige overfor, hvad der er gjort gjældende fra et Par Sider med Hensyn til Postbudene, gjøre opmærksom paa, at Antallet af Postbudene i Kjøbenhavn er blevet forøget idetmindste i det samme Forhold, som Brevantallet og Postbæringen er steget. I 1872—73 var Antallet af Postbude i Kjøbenhavn, ifølge Anmærkningerne til Finantsloven, 97, og det Antal, som der skal være i det kommende Aar, altsaa 9 Aar efter, 193, altsaa det dobbelte Antal, og som Følge deraf kan jeg ikke antage, at Arbeidet for de enkelte Postbude er blevet forøget. Jeg tror snarere, at det Modsatte er Tilfældet, men under alle Omstændigheder er det neppe blevet forøget. Den Lønning, som ifølge Anmærkningerne til Finantsloven for 1872—73 blev normeret for Postbudene, og det Forhold, som dengang blev fastslaaet, er bevaret indtil nu, Forholdet mellem de forskjellige Klassers Lønning. Nu har den

høitærede Minister foreslaaet, at den Ulighed mellem Lønningsklassernes Størrelse, som dengang blev etableret og senere opretholdt, skal udjævnes saaledes, at der bliver lige mange af hver Lønningsklasse, og det vil medføre saavel en øieblikkelig Forbedring for en hel Del, som ogsaa et gunstigere Avancementsforhold for dem, der ikke i Øieblikket faae højere Løn. Dette Forslag fra Ministerens Side finder jeg meget billigt og rimeligt, og det, tror jeg, er den Forhøielse, som Thinget under de Forhold, som nu ere komne tilstede, bør gaa til, men heller ikke ud over det. Ministeren har foreslaaet en ikke ganske lille Forhøielse af Postbudenes samlede Lønning, hvilket ganske vist ikke vil komme Alle tilgode i nærværende Øieblik, men som efterhaanden ved de forbedrede Avancementsforhold ogsaa vil komme de Øvrige tilgode. Den betydelige Forøgelse ud over dette, som Udvalget har foreslaaet, har mig bekjendt vaet Betænknelighed hos mangfoldige Medlemmer, og disse Betænkneligheder ere, som sagt, blevene større ved, hvad der senere er indtruffet, og jeg tror, at de ere blevene særlig forøgede ved, hvad der idag er blevet fremsført. Naar der ses hen til, hvorvidt Postbudenes Lønninger i og for sig kunde anses for passende eller for at være for høie eller lave for, hvad man nu vil antage, tror jeg ikke, at man kan lade et Moment ude af Betragtning, som har særlig Betydning for Postbudenes Tilfaar i Kjøbenhavn, og det er det Omfang, i hvilket Drikkepengene blive anvendte her. Det medfører for visse Distrikter en betydelig Forbedring af de Paagjældendes Tilfaar, og for omtrent Alle medfører det nogen Forbedring. Jeg veed ikke, om de ærede Medlemmer, der særlig have ført denne Sag frem, og som ogsaa have talt for den idag, have tænkt paa at faae Drikkepengesystemet forandret, men det har jeg i alt Fald hverken i Udvalget eller i Salen hørt Tale om, og jeg veed i Heller, hvorvidt det staar i de Herrers Magt, men i Betænkningen, som den foreligger, er der i alt Fald ikke knyttet en saadan Betingelse til den Lønningsforhøielse, som her skal finde Sted. I det Hele anser jeg det for tvivlsomt, dels om det er rigtigt at gennemføre noget Saadant, og dels om det vilde være muligt. Det anses hverken af en stor Del af Befolkningen, navnlig den hele Forretningsverden, som giver Drikkepenge, og ikke heller af Postbudene, for at være noget Ubilligt eller Urimeligt. Naar jeg skal fremhæve et Punkt i det af Udvalget stillede Forslag, som jeg betragter som et Fremstribt, er det det, at det er opført i Forslaget, at Dyrkingen skal ske efter Aldersklasser; hidtil har det jo været overladt til Regjeringens fuldtændig fri Raadighed, hvorvidt den vil lade Postbuddene rykke op paa en højere Lønning eller ikke. Det er muligt, at man har ladet Alderen være det Afgjørende eller ialtfald ladet den faae en væsentlig Indflydelse derpaa,